ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2026/48
Karar Sayısı : 2026/149
Karar Tarihi : 25/6/2026

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Ankara Batı 1. Asliye Ticaret Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun 28/2/2018 tarihli ve 7101 sayılı Kanun'un 15. maddesiyle başlığı ile birlikte değiştirilen 287. maddesinin altıncı fıkrasında yer alan "*...tedbirlere ilişkin kararlara karşı kanun yoluna başvurulamaz.*" ibaresinin Anayasa'nın 36. maddesine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: Konkordato talebiyle açılan davada itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN KANUN HÜKMÜ

Kanun'un itiraz konusu kuralın da yer aldığı 287. maddesi şöyledir:

"*Geçici mühlet:*

MADDE 287- (Değişik: 28/2/2018-7101/15 md.)

Konkordato talebi üzerine mahkeme, 286 ncı maddede belirtilen belgelerin eksiksiz olarak mevcut olduğunu tespit ettiğinde derhâl geçici mühlet kararı verir ve 297 nci maddenin ikinci fıkrasındaki hâller de dahil olmak üzere, borçlunun mal varlığının muhafazası için gerekli gördüğü bütün tedbirleri alır.

Konkordato işlemlerinin başlatılması alacaklılardan biri tarafından talep edilmişse, borçlunun 286 ncı maddede belirtilen belgeleri ve kayıtları mahkemenin vereceği makul süre içinde ve eksiksiz olarak sunması hâlinde geçici mühlet kararı verilir. Bu durumda anılan belge ve kayıtların hazırlanması için gerekli masraf alacaklı tarafından karşılanır. Belge ve kayıtların süresinde ve eksiksiz olarak sunulmaması hâlinde geçici mühlet kararı verilmez ve alacaklının yaptığı konkordato talebinin de reddine karar verilir.

Mahkeme, geçici mühlet kararıyla birlikte konkordatonun başarıya ulaşmasının mümkün olup olmadığının yakından incelenmesi amacıyla bir geçici konkordato komiseri görevlendirir. Alacaklı sayısı ve alacak miktarı dikkate alınarak gerektiğinde üç komiser de görevlendirilebilir. (Ek cümle:6/12/2018-7155/14 md.) Üç komiser görevlendirilmesi durumunda komiserlerden biri, mahkemenin bulunduğu ilde faaliyet göstermek şartıyla Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu tarafından yetkilendirilmiş bağımsız denetçiler arasından seçilir. 290 ıncı madde bu konuda kıyasen uygulanır.

Geçici mühlet üç aydır. Mahkeme bu üç aylık süre dolmadan borçlunun veya geçici komiserin yapacağı talep üzerine geçici mühleti en fazla iki ay daha uzatabilir, uzatmayı borçlu talep etmişse geçici komiserin de görüşü alınır. Geçici mühletin toplam süresi beş ayı geçemez.

291 inci ve 292 nci maddeler, geçici mühlet hakkında kıyasen uygulanır.

*Geçici mühlet talebinin kabulü, geçici komiser görevlendirilmesi, geçici mühletin uzatılması ve **tedbirlere ilişkin kararlara karşı kanun yoluna başvurulamaz.***"

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Basri BAĞCI, Engin YILDIRIM, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ, Yıldız SEFERİNOĞLU, Selahaddin MENTEŞ, İrfan FİDAN, Kenan YAŞAR, Muhterem İNCE, Yılmaz AKÇİL, Ömer ÇINAR ve Metin KIRATLI'nın katılımlarıyla 26/2/2026 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında öncelikle sınırlama sorunu görüşülmüştür.

2. Anayasa'nın 152. ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 40. maddelerine göre bir davaya bakmakta olan mahkeme, bu dava sebebiyle uygulanacak bir kanunun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görmesi veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varması durumunda bu hükümlerin iptali için Anayasa Mahkemesine başvurmaya yetkilidir. Ancak anılan maddeler uyarınca bir mahkemenin Anayasa Mahkemesine başvurabilmesi için elinde yöntemince açılmış ve mahkemenin görev alanına giren bir davanın bulunması, iptali talep edilen kuralın da o davada uygulanacak olması gerekir. Uygulanacak kural ise bakılmakta olan davanın değişik evrelerinde ortaya çıkan sorunların çözümünde veya davayı sonuçlandırmada olumlu ya da olumsuz yönde etki yapacak nitelikte kurallardır.

3. 2004 sayılı Kanun'un 287. maddesinin altıncı fıkrasında geçici mühlet talebinin kabulü, geçici komiser görevlendirilmesi, geçici mühletin uzatılması ve tedbirlere ilişkin kararlara karşı kanun yoluna başvurulamayacağı düzenlenmiştir. İtiraz yoluna başvuran Mahkeme anılan fıkrada yer alan "*...tedbirlere ilişkin kararlara karşı kanun yoluna başvurulamaz.*" ibaresinin iptalini talep etmiştir.

4. Bakılmakta olan davanın konusu konkordato talebi üzerine verilen tedbir kararına ilişkindir. Fıkrada yer alan "*...ilişkin kararlara karşı kanun yoluna başvurulamaz.*" ibaresi ise tedbir kararlarının yanı sıra geçici mühlet talebinin kabulü, geçici komiser görevlendirilmesi ve geçici mühletin uzatılması kararları yönünden de geçerli, ortak kural niteliğindedir. Bu itibarla bakılmakta olan davanın konusunun gözetilerek kuralın esasına ilişkin incelemenin fıkrada yer alan "*...tedbirlere...*" ibaresi ile sınırlı olarak yapılması gerekir.

5. Açıklanan nedenle 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun 28/2/2018 tarihli ve 7101 sayılı Kanun'un 15. maddesiyle başlığı ile birlikte değiştirilen 287. maddesinin altıncı fıkrasında yer alan "*...tedbirlere ilişkin kararlara karşı kanun yoluna başvurulamaz.*" ibaresinin esasının incelenmesine, esasa ilişkin incelemenin anılan fıkrada yer alan "*...tedbirlere...*" ibaresi ile sınırlı olarak yapılmasına OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

6. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Özge ULUKAYA tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükmü, dayanılan ve ilgili görülen Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A. Genel Açıklama

7. 2004 sayılı Kanun'un 285 ila 309. maddelerinde konkordato düzenlenmiştir. Anılan Kanun'un 285. maddesinin birinci fıkrasında borçlarını vadesi geldiği hâlde

ödeyemeyen veya vadesinde ödeyememe tehlikesi altında bulunan herhangi bir borçlunun vade verilmek veya tenzilat yapılmak suretiyle borçlarını ödeyebilmek ya da muhtemel bir iflastan kurtulmak için mahkemeden konkordato talep edebileceği hükme bağlanmıştır. Söz konusu maddenin ikinci fıkrasında da iflas talebinde bulunabilecek her alacaklının gerekçeli bir dilekçeyle borçlu hakkında konkordato işlemlerinin başlatılmasını isteyebileceği belirtilmiştir.

8. Kanun'un 287. maddesinin birinci fıkrasında konkordato talebi üzerine mahkemenin 286. maddede belirtilen belgelerin eksiksiz olduğunu tespit etmesi hâlinde derhâl geçici mühlet kararı vereceği ve borçlunun mal varlığının muhafazası için gerekli gördüğü bütün tedbirleri alacağı düzenlenmiştir. 287. maddenin üçüncü fıkrasına göre geçici mühlet kararıyla birlikte konkordatonun başarıya ulaşmasının mümkün olup olmadığının yakından incelenmesi amacıyla mahkemece bir geçici konkordato komiseri görevlendirilir. Alacaklı sayısı ve alacak miktarı dikkate alınarak gerektiğinde üç komiserin de görevlendirilmesi mümkündür. 289. maddenin birinci fıkrası uyarınca mahkeme, kesin mühlet hakkındaki kararını geçici mühlet içinde verecektir.

9. Geçici mühlet ve kesin mühletin en önemli etkisi 294. madde uyarınca mühlet içinde ilke olarak mevcut takiplerin durması ve yeni bir takibin başlatılamamasıdır. Bunun yanı sıra 297. madde gereğince borçlunun tasarruf yetkisi de önemli ölçüde sınırlanmaktadır. Anılan madde kapsamında borçlunun bazı tasarrufları yapması yasaklanmakta veya konkordato komiserinin iznine tabi kılınmakta, borçlu konkordato komiserinin gözetiminde faaliyetlerine devam edebilmektedir. Bu süreçte borçlunun tasarruf yetkisinin tamamen kaldırılarak borçlunun yerine konkordato komiserinin işletmenin faaliyetlerini devam ettirmesine dahi karar verilmesi mümkündür.

10. Buna göre borçlu veya alacaklı tarafından talep edilebilen konkordato, borçlunun çeşitli sebeplerle bozulan maddi durumunun iyileştirilmesini, ekonomik faaliyetlerini sürdürebilmesini ve borçlarını ödeyebilmesini sağlamayı amaçlamaktadır (AYM, 2021/82, 2022/167, 29/12/2022, § 3).

B. Anlam ve Kapsam

11. 2004 sayılı Kanun'un 287. maddesinin dördüncü fıkrasında geçici mühlet süresinin üç ay olduğu, mahkemenin bu üç aylık süre dolmadan borçlunun veya geçici komiserin yapacağı talep üzerine geçici mühleti en fazla iki ay daha uzatabileceği, uzatmayı borçlunun talep etmesi hâlinde geçici komiserin de görüşünün alınacağı ve geçici mühletin toplam süresinin beş ayı geçemeyeceği düzenlenmiştir.

12. Anılan maddenin beşinci fıkrasında söz konusu Kanun'un 291. ve 292. maddelerinin geçici mühlet hakkında kıyasen uygulanacağı belirtilmiştir.

13. Kanun'un 287. maddesinin altıncı fıkrasında geçici mühlet talebinin kabulü, geçici komiser görevlendirilmesi, geçici mühletin uzatılması ve tedbirlere ilişkin kararlara karşı kanun yoluna başvurulamayacağı hükme bağlanmıştır. Söz konusu fıkrada yer alan "*...tedbirlere...*" ibaresi itiraz konusu kuralı oluşturmaktadır.

14. Buna göre geçici ve kesin mühlet içinde mahkeme tarafından verilen tedbirlere ilişkin kararlar kesin olup bu kararlara karşı kanun yoluna başvurulması mümkün değildir.

Söz konusu tedbir kararlarının kapsamının, mahkemenin borçlunun mal varlığının muhafazası için gerekli gördüğü tedbirler olduğu anlaşılmaktadır.

15. 289. maddede ise kesin mühlet düzenlenmiştir. Anılan maddenin birinci fıkrasında mahkemenin kesin mühlet hakkındaki kararını geçici mühlet içinde vereceği hükme bağlanmıştır. Maddenin ikinci fıkrasında kesin mühlet hakkında bir karar verilebilmesi için mahkemenin borçluyu ve varsa konkordato talep eden alacaklıyı duruşmaya davet edeceği, geçici komiserin duruşmadan önce yazılı raporunu sunacağı ve mahkemece gerekli görülürse beyanı alınmak üzere duruşmada hazır bulunacağı, mahkemenin yapacağı değerlendirmede itiraz eden alacaklıların dilekçelerinde ileri sürdükleri itiraz sebeplerini de dikkate alacağı belirtilmiştir.

16. Maddenin üçüncü fıkrasında konkordatonun başarıya ulaşmasının mümkün olduğunun anlaşılması hâlinde borçluya bir yıllık kesin mühlet verileceği öngörülmüş; bu kararla birlikte mahkemenin, yeni bir görevlendirme yapılmasını gerektiren bir durum olmadığı takdirde geçici komiserin veya komiserlerin görevine devam etmesine karar vereceği ve dosyayı komisere tevdi edeceği belirtilmiştir.

17. Dördüncü fıkrada alacaklılar kuruluna ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

18. Beşinci fıkrada ise güçlük arz eden özel durumlarda kesin mühletin, komiserin bu durumu açıklayan gerekçeli raporu ve talebi üzerine mahkemece altı aya kadar uzatılabileceği, borçlunun da bu fıkra uyarınca uzatma talebinde bulunabileceği, bu takdirde komiserin de görüşünün alınacağı belirtilmiştir. Anılan fıkrada ayrıca her iki hâlde de uzatma talebinin kesin mühletin sonra ermesinden önce yapılacağı ve uzatma kararı vermeden önce varsa alacaklılar kurulunun da görüşünün alınacağı düzenlenmiştir.

19. 291. maddenin birinci fıkrasının birinci cümlesine göre konkordato talebiyle amaçlanan iyileşmenin geçici mühletin sona ermesinden önce gerçekleştiğinin komiserin yazılı raporuyla mahkemeye bildirilmesi üzerine mahkemece resen geçici mühletin kaldırılarak konkordato talebinin reddine karar verilecektir.

20. 292. maddede kesin mühlet içinde konkordato talebinin reddi ile iflasın açılması düzenlenmiştir. Söz konusu maddenin birinci fıkrasında iflasa tabi borçlu bakımından kesin mühletin verilmesinden sonra anılan fıkranın (a) ila (d) bentlerinde yer verilen;

-Borçlunun mal varlığının korunması için iflâsın açılmasının gerekmesi,

-Konkordatonun başarıya ulaşamayacağının anlaşılması,

-Borçlunun 297. maddeye aykırı davrandığının veya komiserin talimatlarına uymadığının ya da borçlunun alacaklıları zarara uğratmak amacıyla hareket ettiğinin anlaşılması,

-Borca batık olduğu anlaşılan bir sermaye şirketinin veya kooperatifin konkordato talebinden feragat etmesi,

hâllerinde komiserin yazılı raporu üzerine mahkemenin kesin mühleti kaldırarak konkordato talebinin reddine ve borçlunun iflâsına resen karar vereceği düzenlenmiştir.

21. 292. maddenin ikinci fıkrasında iflâsa tabi olmayan borçlu bakımından birinci fıkranın (b) ve (c) bentlerinde sayılan konkordatonun başarıya ulaşamayacağının anlaşılması ile borçlunun 297. maddeye aykırı davranması veya komiserin talimatlarına uymaması ya da alacaklıları zarara uğratma amacıyla hareket ettiğinin anlaşılması hâllerinin kesin mühletin verilmesinden sonra gerçekleşmesi durumunda komiserin yazılı raporu üzerine mahkemenin kesin mühleti kaldırarak konkordato talebinin reddine resen karar vereceği belirtilmiştir.

22. 293. maddenin birinci fıkrasında kesin mühlet talebinin kabulü ile mühletin kaldırılması talebinin reddine ilişkin kararlara karşı kanun yoluna başvurulamayacağı düzenlenmiştir. Anılan maddenin ikinci fıkrasının birinci ve ikinci cümlelerinde kesin mühlet talebinin değerlendirilmesi sonucunda hakkında iflas kararı verilmeyen borçlunun konkordato talebinin reddine karar verilmesi durumunda borçlunun veya varsa konkordato talep eden alacaklının bu kararın tebliğinden itibaren iki hafta içinde istinaf yoluna başvurabileceği, bölge adliye mahkemesi kararının ise kesin olduğu öngörülmüştür.

23. 304. maddenin birinci fıkrasında komiserin gerekçeli raporunu ve dosyayı tevdi alan mahkemenin, konkordato hakkında karar vermek üzere yargılamaya başlayacağı, mahkemenin komiseri dinledikten sonra kısa bir zamanda ve her hâlde kesin mühlet içinde kararını vermek zorunda olduğu belirtilmiştir. Söz konusu fıkrada ayrıca karar vermek için belirlenen duruşma gününün 288. madde uyarınca ilan edileceği, itiraz edenlerin itiraz sebeplerini duruşma gününden en az üç gün önce yazılı olarak bildirmek kaydıyla duruşmada hazır bulunabileceklerinin de ilana yazılacağı düzenlenmiştir.

24. Anılan maddenin ikinci fıkrasında konkordato hakkında yapılan yargılamada kesin mühlet içinde bir karar verilemeyeceğinin anlaşılması hâlinde mahkemenin gerekli görürse komiserden gerekçeli bir rapor da alarak karar verilinceye kadar mühlet hükümlerinin devamına karar verebileceği ve bu sürenin altı aydan fazla olamayacağı belirtilmiştir.

C. İtirazın Gerekçesi

25. Başvuru kararında özetle; itiraz konusu kural nedeniyle konkordato kararından sonra verilen tedbir kararlarına karşı kanun yoluna başvurulamadığı, tedbir kararlarının borçluların yanı sıra alacaklıların menfaatlerini de önemli ölçüde etkilediği, hukuki sonuçları itibarıyla önemli olan ara kararlara karşı kanun yolunun kapatılmasının mahkemeye erişim hakkını zedelediği belirtilerek kuralın Anayasa'nın 36. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Ç. Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

26. 6216 sayılı Kanun'un 43. maddesi uyarınca kural, ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 35. ve 40. maddeleri yönünden incelenmiştir.

27. Anayasa'nın 35. maddesinde "*Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir./Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir./ Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz.*" denilmek suretiyle mülkiyet hakkı güvenceye bağlanmıştır.

28. Mülkiyet hakkı ekonomik değer ifade eden ve değeri parayla ölçülebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır. Bu bağlamda mülkiyet hakkı, maddi varlığı bulunan taşınır ve taşınmaz mal varlığını kapsadığı gibi maddi bir varlığı bulunmayan hak ve alacakları da içermektedir (AYM, E.2024/8, K.2024/126, 27/6/2024, §§ 10, 11).

29. Anayasa'nın anılan maddesinde bir temel hak olarak güvence altına alınan mülkiyet hakkı kişiye -başkasının hakkına zarar vermemek ve kanunların koyduğu sınırlamalara uymak koşuluyla- sahibi olduğu şeyi dilediği gibi kullanma ve ondan tasarruf etme, onun semerelerinden yararlanma imkânı verir (AYM, E.2022/128, K.2023/136, 26/7/2023, § 18; *Mehmet Akdoğan ve diğerleri* [1. B.], B. No: 2013/817, 19/12/2013, § 32).

30. Geçici ve kesin mühlet içinde verilen tedbir kararlarının borçlunun mal varlığı üzerindeki tasarruf yetkisini sınırladığı, alacaklıların ise alacaklarını tahsil etme imkânını etkilediği gözetildiğinde itiraz konusu kuralın borçlu ve alacaklı yönünden mülkiyet hakkı kapsamında incelenmesi gerektiği açıktır.

31. Öte yandan Anayasa'nın 40. maddesinin birinci fıkrasında "*Anayasa ile tanınmış hak ve hürriyetleri ihlâl edilen herkes, yetkili makama geciktirilmeden başvurma imkânının sağlanmasını isteme hakkına sahiptir.*" denilmiştir. Anılan hükme göre kişilerin yargı makamları ile idari makamlar önünde haklarını arayabilmelerine kolaylık ve imkân sağlanması anayasal bir zorunluluktur. Bu zorunluluk, temel hak ve özgürlüğü ihlal edilen ya da ihlal edildiğini iddia eden kişilerin ilgili yargı veya idari merciler nezdinde şikâyetlerini dile getirmesi hususunda devlete gerekli ve yeterli mekanizmaları oluşturarak uygun koşulları sağlama yükümlülüğü getirmektedir (AYM, E.2019/102, K.2019/99, 25/12/2019, § 16).

32. Bu çerçevede Anayasa'nın anılan maddesinde güvence altına alınan etkili başvuru hakkı; anayasal bir hakkının ihlal edildiğini ileri süren herkese hakkın niteliğine uygun olarak iddialarını inceletebileceği makul, erişilebilir, etkili, ihlalin gerçekleşmesini veya sürmesini engellemeye ya da sonuçlarını ortadan kaldırmaya elverişli idari ve yargısal yollara başvuruda bulunabilme imkânının sağlanmasını teminat altına almaktadır (AYM, E.2019/102, K.2019/99, 25/12/2019, § 17).

33. Kural, geçici ve kesin mühlet içerisinde verilen tedbir kararlarına karşı kanun yoluna başvurulamayacağını öngörmektedir. Bu kapsamda, mülkiyet hakkı ile bağlantılı olan kuralla Anayasa'nın 40. maddesi kapsamında devletin bu hakkın korunmasıyla ilgili gerekli koşulları sağlama fonksiyonunu ne ölçüde yerine getirdiğinin değerlendirilmesi gerekmektedir.

34. Kuralla geçici ve kesin mühlet içerisinde borçlunun mal varlığını ve alacaklıların alacağını tahsil etme imkânını doğrudan etkileyen tedbir kararlarına karşı herhangi bir istisna öngörülmeksizin kanun yoluna başvurmaları engellenmektedir. Böylece kişilerin mülkiyet hakkına müdahale teşkil edebilecek nitelikteki tedbir kararlarına ilişkin iddia ve itirazlarını başka bir yargı merciine denetlenme imkânı bütünüyle ortadan kaldırılmıştır.

35. Bununla birlikte borçlunun mal varlığının korunması ve konkordato sürecinin 2004 sayılı Kanun'da öngörülen süre içinde tamamlanabilmesi amacıyla mühlet içinde verilen tedbir kararlarının gecikmeksizin uygulanması gerekli olabilir. Ancak üçüncü kişilerin mülkiyet hakkına doğrudan müdahale teşkil edebilecek nitelikteki tedbir kararlarının yargısal denetime tabi tutulması gerektiği de açıktır. Bu durum konkordato sürecinin borçlu ve alacaklılar arasındaki hak ve menfaat dengesi gözetilerek yürütülmesi bakımından zorunluluk taşımaktadır.

36. Bu itibarla kuralın geçici ve kesin mühlet içinde verilen tedbir kararlarına karşı kanun yoluna başvurma imkânını herhangi bir istisna öngörmeksizin ortadan kaldırması

nedeniyle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkı ile bağlantılı olarak Anayasa'nın 40. maddesinde düzenlenen etkili başvuru hakkıyla bağdaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

37. Açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 35. ve 40. maddelerine aykırıdır. İptali gerekir.

Kuralın Anayasa'nın 36. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüş ise de bu bağlamda belirtilen hususların Anayasa'nın 35. ve 40. maddeleri yönünden yapılan değerlendirmeler kapsamında ele alınmış olması nedeniyle Anayasa'nın 36. maddesi yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

IV. İPTALİN DİĞER KURALLARA ETKİSİ

38. 6216 sayılı Kanun'un 43. maddesinin (4) numaralı fıkrasında kanunun, Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün belirli kurallarının iptali, diğer kurallarının veya tümünün uygulanmaması sonucunu doğuruyorsa bunların da Anayasa Mahkemesince iptaline karar verilebileceği öngörülmektedir.

39. 2004 sayılı Kanun'un 287. maddesinin altıncı fıkrasında yer alan "*...tedbirlere...*" ibaresinin iptali nedeniyle uygulanma imkânı kalmayan anılan fıkrada yer alan "*...ve...*" ibaresinin 6216 sayılı Kanun'un 43. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince iptali gerekir.

V. İPTAL KARARININ YÜRÜRLÜĞE GİRECEĞİ GÜN SORUNU

40. Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasında "*Kanun, Cumhurbaşkanlığı* kararnamesi *veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümleri, iptal kararlarının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih, kararın Resmî Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez.*" denilmekte, 6216 sayılı Kanun'un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrasında da bu kural tekrarlanmak suretiyle Anayasa Mahkemesinin gerekli gördüğü hâllerde Resmî Gazete'de yayımlandığı günden başlayarak iptal kararının yürürlüğe gireceği tarihi bir yılı geçmemek üzere ayrıca kararlaştırabileceği belirtilmektedir.

41. 2004 sayılı Kanun'un 287. maddesinin altıncı fıkrasında yer alan "*...ve...*" ve "*...tedbirlere...*" ibarelerinin iptal edilmeleri nedeniyle doğacak hukuksal boşluk kamu yararını ihlal edecek nitelikte görüldüğünden Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasıyla 6216 sayılı Kanun'un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrası gereğince iptal hükümlerinin kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe girmesi uygun görülmüştür.

VI. HÜKÜM

9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun 28/2/2018 tarihli ve 7101 sayılı Kanun'un 15. maddesiyle başlığı ile birlikte değiştirilen 287. maddesinin altıncı fıkrasında yer alan;

A. "*...tedbirlere...*" ibaresinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE,

B. *"...ve..."* ibaresinin 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 43. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince İPTALİNE,

iptal hükümlerinin Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrası ile 6216 sayılı Kanun'un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrası gereğince KARARIN RESMÎ GAZETE'DE YAYIMLANMASINDAN BAŞLAYARAK DOKUZ AY SONRA YÜRÜRLÜĞE GİRMESİNE 25/6/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan Kadir ÖZKAYA	Başkanvekili Basri BAĞCI	Başkanvekili İrfan FİDAN
Üye Engin YILDIRIM	Üye Rıdvan GÜLEÇ	Üye Recai AKYEL
Üye Yusuf Şevki HAKYEMEZ	Üye Yıldız SEFERİNOĞLU	Üye Selahaddin MENTEŞ
Üye Kenan YAŞAR		Üye Ömer ÇINAR
Üye Metin KIRATLI		Üye Şaban KAZDAL